

Česká národní banka musela uvalit nucenou správu na několik zkrachovaných bankovních ústavů včetně Agrobanky

I jen první vlašťovkou nadcházejícího dramatického je i některé z našich seriálových hrdinů. Rozběh podnikání t finančních institucí při poskytování úvěrů, což se však . Navíc kvalita managementu velkých bank byla, eufemisticky zovali výplatu velkých dividend na úkor vytváření potřebných projevil probíhající tvrdý konkurenční boj. Po Bance Bohemia e pod nucenou správu dostali dva menší ústavy – AB Banka

a Česká banka. Jejich pád ovšem znamenal jen relativně malý problém. Rok 1996 začal uvalením nucené správy na Ekoagrobanku, tu však v následujících měsících převzala Union Banka. Následovala série pádů malých ústavů, jejichž podíl na trhu ale nedosahoval ani půl procenta. Další nebezpečný otřes na bankovním trhu přinesl až krach Kreditní banky Plzeň, kterou ovládala z velké části Česká pojišťovna. Zároveň ovšem s tímto ústavem byla spojována i dravá skupina Motoinvest v čele s Pavlem Tykačem, která zároveň ovlivňovala i dění v Agrobance, první nestátní bance založené hlavně zemědělskými družstvy a státními podniky již na konci osmdesátých let. To samozřejmě dále přispělo k prohloubení jejích problémů. Agrobanka přitom patřila mezi poměrně velké instituce, když ovládala zhruba 3,8 % trhu, takže její neřízený krach by znamenal mohutný otřes důvěry k bankovnímu sektoru vůbec. Agrobanka se ovšem potýkala s problematičtými úvěry prakticky od svého počátku, už proto, že se zaměřovala na riziková odvětví jako zemědělství a služby. Na počátku devadesátých let banka ohromně expandovala, ale zhruba již od roku 1993 se musela soustředit na svoji stabilizaci. To představovalo především vytvořením mohutné rezervy na krytí úvěrových rizik ve výši 4 miliard korun. To ale vedlo nejenom k vysoké ztrátě ve výši tří miliard, ale hodnota jejího vlastního jmění se dostala do záporných čísel. Agrobanka navíc pokračovala v expanzivním budování poboček a v agresivní obchodní politice. Tím sice získávala řadu klientů a velké množství vkladů, ale provozní náklady rostly do astronomických výšek. V roce 1995 proběhl tvrdý boj o nadvládu nad Agrobankou mezi skupinou Investiční a poštovní banky (IPB) a skupinou Motoinvest, z níž jako vítěz vyšla ta poslední jmenovaná. Situace Agrobanky se zdramatizovala po již zmíněném pádu Kreditní banky Plzeň. Poplašení klienti začali vybírat své vklady. Ještě větší vliv však mělo stahování peněz velkých státních institucí a sekundárních vkladů největších českých finančních ústavů, především České spořitelny z Agrobanky. Navíc došlo ke změně struktury aktiv ve prospěch méně likvidních cenných papírů. Značně pochybné byly také obchody mezi Motoinvestem a Agrobankou, které finanční instituci spíše poškozovaly. Navíc Motoinvest se pokusil o nepřátelské ovládnutí České spořitelny a tato obří instituce pak následně problémy Agrobanky zřejmě využila k podpoře svých snah vymanévrovat Motoinvest z bankovního trhu. Oficiálně byla nucená správa na Agrobanku uvalena kvůli dlouhodobému neplnění limitů povinných bankovních rezerv, ale toto tvrzení bylo brzo zpochybněno. Revize navíc ukázala, že finanční situace Agrobanky je podstatně horší, než Česká národní banka předpokládala, což svědčilo o problematičnosti fungování dosavadního bankovního dohledu. V roce 1998 zdravou část Agrobanky Česká národní banka prodala americkému koncernu GE, což ovšem vedlo k sérii různých žalob. Situaci snad definitivně vyřešil až smír GE Money Bank s akcionáři Agrobanky z roku 2007. Události, U-1996-09-17; 21, „21“-1996-09-17; ČT